ו.
חמת – לר' יוחנן זו טבריא, למסקנה זו חמי גרר.
רקת – לריו"ח זו ציפורי, למסקנה זו טבריא.[1]
כינרת – זו גינוסר.
ששך – זו בבל (בא"ת ב"ש), וכן עומק. וכן שנער.
אוהבי שרידים – לרש"י אוהבי ישראל, למסוה"ש בשם הערוך אוהבי תלמידי חכמים.
ארץ צבי – כינוי לארץ ישראל.
קטרון – זו ציפורי.
זבת חלב ודבש - דכל א"י קל"ב פרסאות, ושל ציפורי לבדה ט"ז פרסאות.[2]
עקרון - זו קיסרי בת אדום. לאחר ניצחון חשמונאים כינוה אחידת מגדל שיר (או צור).
ובה מגדלים מלכים, או מעמידים ממנה מלכים.
לשם – זו פמייס. (בנחלת דן הצפונית, שממנה ירדן יוצא).

לעתיד לבוא – ייעקרו בית גליא ובית במיא שבאדום ויישארו בתי כנסיות ומדרשות שבה.
ותיאטריות וקרקסאות שבה, עתידין שרי יהודה ללמד בהן תורה לרבים.[3]
קיסרי וירושלים – חרבה זו ישבה זו.
עשו – הסכים יצחק שבל יראה גאות ה' היות שהחריב את בית המקדש.
ויעקב ביקש שלא יתן לו ה' תאוות לבו, ושלא יוציא זממו מנחיריו.[4]

ו:
בדברי תורה – אין יגיעה ללא מציאה ואין מציאה ללא יגיעה שקדמה לה.
ויגיעה בתורה מחייבת מציאה לחדודי. אבל לאוקמי גירסא סייעתא דשמיא.[5]
במשא ומתן – סייעתא משמיא הוא.[6]

להתגרות ברשעים;
לתי' א' במילי דידיה אסור, במילי דשמיא מותר.
לתי' ב' אף במילי דידיה לצדיק גמור מותר.
לתי' ג' ברשע שהשעה משחקת לו אסור[7].
רשע שאסור להתגרות בו – דרכיו מצליחין וזוכה בדין ורואה באויביו.

זמן קיום מצוות חדש אדר בשנה מעוברת;
לראבר"י אפשר לכתחילה לקרוא את המגילה אף בראשון. וכ"ש שאר המצוות.
לת"ק דברייתא לכתחילה זמנם בשני.
ואם עשו בראשון יצאו בכולם חוץ ממקרא מגילה שחוזרין וקוראים בשני.
לתי' א' לת"ק ה"ה מתנות לאביונים תליא במגילה ולא יצאו בראשון.[8]
לרשב"ג משום ר"י לא יצאו כלום, וחוזרים אף על סדר פרשיות.[9] וכן הלכה.

שיטת מתניתין – לתי' א' כת"ק ולתי' ב' כרשב"ג משום ר' יוסי.

הספד ותענית – אסורין אף בי"ד וט"ו של אדר ראשון.
וא"צ לעשות בהם משתה ושמחה. תוס'.

---

[1] לרבא טבריא היא שם העצם ורקת כינוי, לר' ירמיה ורבה להיפך.
[2] וא' חלקי 12 מכל א"י הוא י"א פרסאות, נמצא דזבולון נטל יותר מהממוצע של כל אחיו.
[3] י"מ בתי ע"ז, וכ' תוס' דאלו יהיו שממה במהרה בימינו, אלא אלו מקומות כינוס לעכו"ם.
[4] אלמלא יוצאין בני עשו ממקומן מחריבין כל העולם, ולכן מעסיקים אותם משמים במלחמות ביניהם לבין עצמם.
[5] כלומר יש יגע ולא מוצא לזכור תלמודו.
[6] כלומר אפשר להתייגע ולא למצוא, ויש מוצא ללא יגיעה.
[7] ומשמע דאף צדיק גמור במילי דשמיא.
[8] ומשמע דיצאו לא רק בסדר פרשיות אלא גם סעודת פורים ומשלוח מנות ויל"ע.
[9] ומשמע דכ"ש סעודה ומשלו"מ.

אין מעבירין על המצוות. וכלול בזה שמצוה הבאה ידך אל תחמיצנה.[10]

[10] ועי' תוס' בגדרי כלל זה ובדין שפיכת שיריים על יסוד מערבי.